



Fundació per la Pau

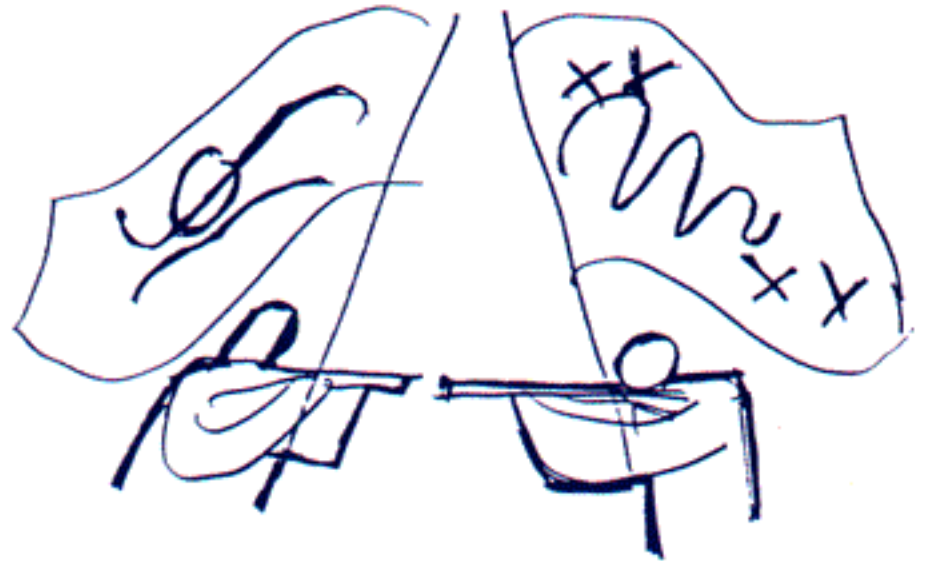
c/. Casp, 30, pral. 1.ª - 08010 Barcelona
Tel. (93) 302 51 29 - Fax (93) 317 04 26



JUSTÍCIA I PAU

c/. Rivadeneyra, 6, 10è. - 08002 Barcelona
Tel. (93) 317 61 77 - Fax (93) 412 53 84

ELS NACIONALISMES,
FACTOR DE VIOLÈNCIA?



NATIONALISMS, A
FACTOR OF VIOLENCE?

Col·laboren:

- Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència
- Ajuntament de Barcelona
- Diputació de Barcelona
- Fundació la Caixa
- Centre Unesco de Catalunya

Barcelona, 9-11, Juny / June 1994

PROGRAMA

Els nacionalismes, factor de violència?

Dijous 9 de juny de 1994

19 h. Conferència inaugural: «El paper de les nacions en la construcció d'Europa»
Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya.

Divendres 10 de juny de 1994

09,30 h. Ponència: «El futur de l'Estat»
M. Claude Julien, Ex director de "Le Monde Diplomatique".
12 h. Taula rodona (Perspectives a diverses nacions dins la UE): «Galícia, Escòcia, Còrsega».
16 h. Ponència: «Nacionalismes i conflictes armats».
Sr. Juan M^º Bandrés, Eurodiputat.
18,30 h. Taula rodona (Perspectives a diverses nacions de l'Europa del Centre i de l'Est).
«Eslovènia, Eslovàquia, Armènia».

Dissabte 11 de juny de 1994

09,30 h. Ponència: «Nacionalisme i solidaritat».
Sr. José M^º Mendiluce, Representant regional de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Refugiats a Bèlgica
12 h. Conclusions i cloenda.
16 h. Visita a Barcelona.

A la Trobada hi haurà traducció simultània al català, castellà i anglès. Idiomes de treball: català, castellà, francès i anglès. Entrada lliure.

PROGRAMME

The nationalisms, a violence factor?

Thursday, 9th June, 1994

07 p.m. Opening conference: «The nations'role in the building of Europe».
Mr. Jordi Pujol,
President of the Generalitat de Catalunya.

Friday, 10th June, 1994

09,30 a.m. Lecture: «The future of the State»
Mr. Claude Julien, Ex director de "Le Monde Diplomatique".
12 a.m. Round table (Prospects in different nations in the UE): «Galicia, Scotland, Corsica».
04 p.m. Lecture: «Nationalisms and wars».
Mr. Juan M^º Bandrés, Member of European parliament.
06,30 p.m. Round table (Prospects in different nations in Central and East Europe).
«Slovenia, Slovakia, Armenia».

Saturday, 11th June, 1994

09,30 a.m. Lecture: «Nationalism and solidarity».
Mr. José M^º Mendiluce, Regional representative of the High Commission of the United Nations for Belgian Refugees.
12 a.m. Conclusions and closing of the Meeting.
16 p.m. Visit of Barcelona.

Simultaneous translation in Catalanish, Spanish, French and English.

En aquest final del segle XX els europeus assistim a una revitalització dels plantejaments nacionalistes que conviu amb els intents de construcció d'una Europa supraestatal. S'estableix així una dialèctica, reforçada en àmplies zones geogràfiques per la caiguda dels règims comunistes, que ha donat lloc a la creació de nous estats i també a l'aparició de tensions que a vegades esclaten violentament.

Les col·lectivitats humanes, igualment com les persones individuals, van descobrint en l'exercici de la llibertat una facultat irrenunciable. Aquest exercici de la llibertat comporta l'afirmació rotunda de la pròpia personalitat i la valoració de tots els elements comuns que com la llengua, la cultura o la història fan d'una col·lectivitat humana una nació. La reivindicació d'aquesta personalitat col·lectiva és avui comuna a molts pobles als quals els factors històrics han impedit en el passat constituir-se com a estats polítics. Cal comptar doncs, en els estats plurinacionals, amb l'establiment d'una dialèctica entre els poders centrals de l'estat i la lògica ambició de les nacions a participar en l'exercici del poder o fins i tot a assolir la independència.

Les dificultats per avançar en aquest procés són moltes i desgraciadament veiem amb freqüència com les tensions acaben desembocant en conflictes violents. La gran complexitat de les societats modernes, el caràcter pluriètnic de les poblacions —conseqüència freqüentment de moviments migratoris causats per profundes desigualtats econòmiques entre territoris—, el necessari respecte als drets humans de tots els habitants d'un país, la protecció a les minories (condició també de la democràcia)... són tots ells factors que fan de l'afirmació nacionalista una realitat de gestió delicada.

Per a alguns la qüestió nacional no té sentit en un món abocat a la interculturalitat i a una interdependència progressiva, per a altres el nacionalisme és una pedra angular sobre la qual basar la convivència; per a uns cal triar entre l'estat i la tribu, per a altres l'estat està construït sobre la negació del dret a l'autodeterminació, per a altres encara l'estat es va afeblint amb la creació d'instàncies supraestatals.

Des de la nostra perspectiva d'institucions preocupades per la construcció d'una comunitat humana justa i en pau, afirmem el dret de les nacions al propi autogovern alhora que proclamem com a actituds necessàries —i que han de tenir una plasmació efectiva— la tolerància, el respecte, la col·laboració i la solidaritat. Per parlar-ne us invitem a la cinquena Trobada Internacional de Barcelona.

Les nationalismes, facteur de violence?

En cette fin de XXème siècle, nous nous trouvons comme européens en face d'un réveil des projets nationalistes, réveil qui cohabite avec l'objectif de construire une Europe au-dessus des états. On voit s'établir alors une dialectique, renforcée dans de grandes régions par la chute des régimes communistes qui a provoqué la création de nouveaux états ainsi que la naissance de tensions qui éclatent quelquefois violemment.

Les collectivités humaines ainsi que les êtres humains pris individuellement, découvrent peu à peu l'exercice de la liberté, une faculté à laquelle on ne saurait renoncer. Cet exercice de la liberté suppose l'affirmation absolue de la personnalité propre et l'évaluation de tous les éléments communs qui, comme la langue, la culture ou l'histoire, font d'une collectivité humaine une nation. La revendication de cette personnalité collective est aujourd'hui commune à beaucoup de peuples auxquels les facteurs historiques ont interdit, dans le passé, de devenir des états politiques. Dans les états où cohabitent plusieurs nations, il faut donc compter avec l'existence d'une dialectique entre le pouvoir central de l'état et l'ambition logique de ces dernières de participer à l'exercice du pouvoir ou même d'atteindre l'indépendance.

Les difficultés que l'on trouve pour avancer dans ce processus sont si nombreuses que bien souvent nous voyons comme malheureusement les tensions aboutissent sur de violents conflits. La grande complexité des sociétés modernes, le caractère de variété ethnique des populations souvent conséquence des mouvements migratoires dûs à de profondes inégalités économiques, le respect nécessaire des roits de l'homme pour tous les habitants d'un pays, la protection des minorités (qui est aussi une condition de la démocratie)... sont les nombreux facteurs qui font de l'affirmation nationaliste une réalité difficile à gérer.

Pour quelque-uns, la question nationale n'a pas de sens dans un monde qui marche vers l'interdépendance et l'interculture progressives. Pour d'autres, le nationalisme est la pierre angulaire sur laquelle on doit baser la cohabitation. Pour certains, il faut choisir entre l'état et la tribu. Pour d'autres, l'état est construit sur la négation du droit de l'autodétermination. Il y a ceux enfin qui disent qu'avec la création d'instances au-dessus des états, ceux-ci deviendront de plus en plus faibles.

Du point de vue de notre organisation, soucieuse de la construction d'une communauté humaine juste et vivant en paix, nous affirmons, d'une part, que les nations ont droit à leur propre autogouvernement, mais, d'autre part, nous proclamons que la tolérance, le respect, la collaboration et la solidarité sont des attitudes tout à fait nécessaires devant avoir une traduction effective. C'est pour en parler que nous vous invitons à la cinquième Rencontre Internationale de Barcelona.

En este final del siglo XX los europeos asistimos a una revitalización de los planteamientos nacionalistas que convive con los intentos de construcción de una Europa supraestatal. Se establece así una dialéctica, reforzada en amplias zonas geográficas por la caída de los regímenes comunistas, que ha dado lugar a la creación de nuevos estados y también a la aparición de tensiones que a veces estallan violentamente.

Las colectividades humanas, igual que las personas individuales, van descubriendo en el ejercicio de la libertad una facultad irrenunciable. Este ejercicio de la libertad comporta la afirmación rotunda de la propia personalidad y la valoración de todos los elementos comunes que como la lengua, la cultura o la historia hacen de una colectividad humana una nación. La reivindicación de esta personalidad colectiva es hoy común a muchos pueblos a los que los factores históricos han impedido en el pasado constituirse como estados políticos. Es necesario contar, pues, en los estados plurinacionales, con el establecimiento de una dialéctica entre los poderes centrales del estado y la lógica ambición de las naciones a participar en el ejercicio del poder o incluso a alcanzar la independencia.

Las dificultades para avanzar en este proceso son muchas y desgraciadamente vemos con frecuencia cómo las tensiones acaban desembocando en conflictos violentos. La gran complejidad de las sociedades modernas, el carácter pluriétnico de las poblaciones —consecuencia frecuentemente de movimientos migratorios causados por profundas desigualdades económicas entre territorios—, el necesario respeto a los derechos humanos de todos los habitantes de un país, la protección a las minorías (condición también de la democracia)... son todos ellos factores que hacen de la afirmación nacionalista una realidad de gestión delicada.

Para algunos la cuestión nacional no tiene sentido en un mundo abocado a la interculturalidad y a una interdependencia progresiva, para otros el nacionalismo es una piedra angular sobre la cual basar la convivencia; para unos es preciso escoger entre el estado y la tribu, para otros el estado está construido sobre la negación del derecho a la autodeterminación, para otros el estado se va debilitando con la creación de instancias supraestatales.

Desde nuestra perspectiva de instituciones preocupadas por la construcción de una comunidad humana justa y en paz, afirmamos el derecho de las naciones al propio autogobierno al mismo tiempo que proclamamos como actitudes necesarias —y que han de tener una plasmación efectiva— la tolerancia, el respeto, la colaboración y la solidaridad. Para hablar de todo ello os invitamos al quinto Encuentro Internacional de Barcelona.

Nationalisms, a factor of violence?

At the end of the 20th century, we Europeans are witnesses of a revival of the nationalist claims that exist side by side with the efforts to construct a Europe that transcends the states. A debate is thus established, strengthened in wide geographical zones by the fall of the communist regimes that has led to the creation of new states and also to the resurgence of tensions that burst out on occasions violently.

Human communities, like individuals, are discovering an irreversible faculty in the exercise of liberty. This exercise of liberty involves the rotund affirmation of their own personality and the valuation of all the common elements such as the language, the culture and the history that transform a community into a nation. The recovery of this collective personality is today common to many people who have been prevented in the past by historic factors from constituting themselves as political states. In the case of plurinational states, the establishment of a dialogue should therefore be taken into account between the central powers of the state and the logical ambition of the nations to participate in the exercise of power and even in the achievement of independence.

There are many difficulties in advancing in this process and we frequently observe, unfortunately, how the tensions end up by breaking out into violent conflicts. The considerable complexity of modern societies, the pluriethnic nature of the populations — frequently a consequence of migratory movements caused by profound economic inequalities between territories — the necessary respect for the human rights of all the inhabitants of a country, the protection of the minorities (also a condition of democracy) are all factors that make the nationalist affirmation a reality of delicate negotiation.

For some the national question makes no sense in a world immersed in an inter-cultural relation and a progressive interdependence. For others nationalism is a cornerstone on which coexistence is based. For some a choice has to be made between the state and the tribe. For others the state is constructed on the negation of the right to self-determination. And yet for some others the state continues to weaken with the creation of suprastatal organisms.

From our perspective as institutions preoccupied in the construction of a just, human community in peace, we affirm the rights of the nations to their own self-government and at the same time we proclaim tolerance, respect, collaboration and solidarity as necessary attitudes — which must effectively be put into practice. We wish to invite you cordially to the fifth International Meeting in Barcelona to discuss these issues.